

Energi; de anspænde al deres Evne, ikke paa at udnytte Toldloven og hitte paa, hvor der er et Hul i den, som kunde udfyldes, og et Sted, hvor man kan besfatte sine Medborgere saa og saa højt, men paa at anvende deres egne Kræfter til det yderste under lige Vilkaar, fordi de ere nødsagede til at stole paa sig selv. Dette Eksempel er stort og lærerigt og viser os meget snarere den Retning, hvori vi skulle gaa, end det Eksempel, der er givet af Manufaktur- og Papirindustrien.

Jeg kan, som sagt, ikke billige, at den høje Regering intet Hensyn har taget til Mindretallets Indstillinger, hvor dette afviger fra Flertallets. Det forekommer mig, at Mindretallet har stillet saa bestedne Fordringer, baade i Realiteten og i Sammenligning med, hvad der tidligere er blevet forlangt i dette Ting, at Mindretallet maaste nok kunde have ventet, at Regeringen paa et eller andet Punkt havde taget Hensyn til dets Indstillinger, ogsaa naar de adstille sig fra Flertallets. Jeg skal f. Eks. nævne, at Mindretallet har foreslaaet en Told paa Gardiner af 15 pCt., paa flersfarvede Bomuldsvarer af 16—17 pCt., paa ufarvede Bomuldsvarer en Told, der gaar op til 20 pCt., paa billige Klædevarer en Told, som endogsaa kan overstride 20 pCt. Det kan man vel ikke kalde en radikal Frihandelspolitik. Der er fra Mindretallets Side udvist en meget stærk Resignation, et meget stort Maadehold, saa stort, at det forekommer mig, at det nok kunde fortjene at imødekømmes. Ogsaa paa et andet Omraade synes jeg at Regeringen kunde have imødekømt Mindretallet, nemlig med Hensyn til Værditolden. Trede Medlemmer ville af Mindretallets Indstillinger have set, at Værditold anser Mindretallet for principielt rigtigst og forsvareligst, men at det ikke destomindre for at blive enigt med Flertallet og af praktiske Hensyn har modereret sig saa stærkt, at det kun har foreslaaet Værditold, hvor Værdien differerer saa stærkt, at det er umuligt at komme til en i Forhold til Værdernes Værdi rimelig Beskatning gennem Bægttold. Jeg skal f. Eks. nævne, at paa Possementvarer er der en Forskel fra 7 til 71 pCt., paa Galanterivarer fra 1 til 100 pCt., paa Gulvtæpper fra 2,5 til 100 pCt., og jeg kunde nævne mange Artikler, hvor Forholdet er lignende. Paa alle saadanne Artikler har Mindretallet foreslaaet en Værditold, og saa have vi naturligtvis ikke gerne villet gaa bort derfra, hvor den allerede findes. Mindretallet har altsaa været saa maadeholdent, at jeg haaber, at ærede Medlemmer inden de senere Forhandlinger ville anerkende, at dets bestedne

Fordringer fortjene saa meget større Imødekommen.

Jeg kom før et Øjeblik ind paa Landbrugsstolen. Tiden er nu saa fremrykket, at jeg ikke skal fremkomme med de Bemærkninger, som jeg ellers kunde have haft Lyst til at fremsætte. Spørgsmaalet vil jo ogsaa nok komme frem fra anden Side, og der vil da blive Lejlighed til at drøfte det. Jeg skal kun sige, at naar Kommissionen ikke har behandlet Spørgsmaalet om Told paa Landbrugsprodukter i dets Enkeltgheder, saa er det, fordi der ikke har foreligget fra Landbruget som Helhed noget som helst Ønske i Retning af Beskyttelse. Enkelte Landmænd kunne maaske ønske Beskyttelse, fordi de tro at kunne komme frem ad den Vej, men blandt Landbrugets store Repræsentationer, i Agrarforeningen, i de samvirkende Landbosforeninger og i Landhusholdningselskabets Toldudvalg, overalt har man frabedt sig Beskyttelse for Landbrugets Hovedartikler, og der har jo ikke været Grund for Kommissionen til at være mere katolsk end Haven. Men hvad Mindretallet angaar, er det i alt Fald en fuldtommen sikker Ting, at vi i den Henseende ganske dele den Synsmaade, som det ærede Medlem for Holbæk gif ud fra i sine Betragtninger. Vi ere fuldtommen klare paa, at Told paa Korn, Kreaturer, Smør, Flæsk o. s. v. vil økonomisk være det mest stabile, der kunde bydes det danske Landbrug, og hvis man antog, at det vilde føre til en Forhøjelse af Priserne paa den store ubemidlede Befolknings Livsforholdigheder, saa vilde det være den stammeligste Ting, som noget dansk Følketing kunde byde sine Bælgere, og et saadant vilde ogsaa nok blive lyst hjem.

Den Hovedindvending, jeg har mod den høje Regerings Forslag, som det her er foreslagt, og efter dets Sammenhæng med de øvrige Skattelove, er den, at det hele løber ud i en Merindtægt for Statskassen af 3 Mill. Kr. Tager man Told- og Brændevinsskattelovene og forbinder dem med Lovene om en Indkomst- og Formueskat og om Skattelettelse for Kommunerne, giver det alt sammen, selv efter Regeringens Beregning en Merindtægt af 3 Mill. Kr. Jeg maa nu sige, at det endog vil give meget mere. For det første er den finansielle Beregning, som Flertallet har opstillet, og hvorpaa Regeringen har bygget, ikke rigtig. Det forekommer mig, at Mindretallets Bemærkninger derom ere temmelig uimodsigelige. Det ærede Flertal har nemlig beregnet Nedgangen i Indførsel paa saa godt som alle vigtige Artikler, paa hvilke Tolden er forhøjet; men det har undladt at beregne